

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23.5.2018 v Plzni, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Špety a přísedících Hany Kremsové a Josefa Krejníka

takto:

Obžalovaný

J. S., narozený [redacted] v [redacted], skladník ve společnosti Shape Corp. Czech Republic, s. r. o., Plzeň, trvale bytem [redacted], zdržujícího se na adrese [redacted],

je vinen, že

v období od 15. 6. 2015 do 18. 3. 2016 jako osoba samostatně výdělečně činná pod IČ: [redacted] se sídlem [redacted], poté, co se v průběhu roku 2015 domluvil s účetní Z. Š., nar. [redacted], podnikající pod IČ [redacted] že za něj jako podnikatele dojedná „dotace“ od Úřadu práce ČR na zaměstnance, které hodlal zaměstnat v rámci svého živnostenského podnikání, dne 23. 3. 2015 pak udělil Z. Š. plnou moc k zastupování své osoby jako podnikatele u „Úřadu práce Plzeň“, dne 1. 4. 2015 s ní uzavřel smlouvu o zpracování účetnictví, a Z. Š. na základě další plné moci, kterou jí k tomu udělil dne 20. 4. 2015, uzavřela s Úřadem práce ČR, Krajská pobočka v Plzni, kontaktní pracoviště Plzeň - sever, Kaplířova 7, Plzeň,

- dne 30. 4. 2015 Dohodu č. PSA-SF-6/2015 o vyhrazení společensky účelného pracovního místa a poskytnutí příspěvku, spolufinancovaného ze státního rozpočtu a Evropského sociálního fondu, zaměstnanci M. G., nar. [redacted], a

- dne 26. 5. 2015 Dohodu č. PSA-SF-24/2015 o vyhrazení společensky účelného pracovního místa a poskytnutí příspěvku, spolufinancovaného ze státního rozpočtu a Evropského sociálního fondu, zaměstnanci A■■■■ K■■■■ M■■■■, nar. ■■■■,

kteřé byly financovány z Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost, číslo projektu CZ.1.04/2.1.00/03.00015, název projektu: Vzdělávejte se pro růst!-pracovní příležitosti, případně z projektu financovaného z Operačního programu Zaměstnanost, číslo projektu CZ.03.1.48/0.0/0.0/15_001/0000001, spolufinancovaných z Evropského sociálního fondu,

ačkoli byl Z■■■■ Š■■■■ předem upozorněn na to, že za účelem čerpání příspěvků budou podávány měsíční výkazy o uskutečněných úhradách mezd zaměstnancům a uskutečněných úhradách plateb sociálního a zdravotního pojištění na uvedené zaměstnance, na které budou příspěvky čerpány, a tyto odvody musí vždy uhradit před podáním výkazů, které bude podávat účetní Z■■■■ Š■■■■ v rámci svého zmocnění a uzavřené smlouvy o vedení účetnictví, podal prostřednictvím účetní Z■■■■ Š■■■■ na Úřad práce ČR, Krajská pobočka v Plzni, kontaktní pracoviště Plzeň - sever, Kaplířova 7, Plzeň, dne 15. 6. 2015, 16. 7. 2015, 11. 8. 2015, 12. 10. 2015, 15. 10. 2015, 20. 11. 2015, 16. 12. 2015, 19. 1. 2016, 22. 2. 2016, 18. 3. 2016 formuláře "Vyúčtování mzdových nákladů - SÚPM vyhrazené" za měsíce květen roku 2015 až měsíc únor roku 2016 za zaměstnankyni M■■■■ G■■■■ a dne 16. 7. 2015, 11. 8. 2015, 24. 9. 2015, 16. 12. 2015, 19. 1. 2016, 22. 2. 2016 formuláře "Vyúčtování mzdových nákladů - SÚPM vyhrazené" za měsíce červen roku 2015 až měsíc srpen roku 2015 a měsíce listopad roku 2015 až měsíc leden roku 2016 za zaměstnankyni A■■■■ K■■■■ M■■■■, ve kterých byla nepravdivě deklarována úhrada odvodů pojistného na sociální zabezpečení, příspěvků na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění za uvedené zaměstnankyně, když tyto povinné platby před podáním formulářů nehradil, účetní Z■■■■ Š■■■■ o tom neinformoval, přičemž od prosince 2015 přestal uvedeným zaměstnankyním vyplácet i ve vyúčtování mzdových nákladů uvedenou mzdu, čímž porušil Článek III odst. 1, odst. 6 Dohod č. PSA-SF-6/2015 a č. PSA-SF-24/2015, a na jeho účet vedený u MONETA Money Bank, a.s., číslo ■■■■■, tak byly neoprávněně vyplaceny Úřadem práce ČR příspěvky v celkové výši 160.893,- Kč, které byly částkou ve výši 133.696,45 Kč financovány z Evropského sociálního fondu, a částkou ve výši 27.196,55 Kč ze státního rozpočtu České republiky, tyto příspěvky obžalovaný J■■■■ S■■■■ průběžně z účtu odčerpal a užil nezjištěným způsobem, čímž způsobil škodu vůči Evropskému sociálnímu fondu zastoupenému ve vztahu k poskytnutým příspěvkům Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR ve výši 133.696,45 Kč,

tedy

uvedl nepravdivé údaje v dokladech vztahujících se k výdajům rozpočtu spravovaného jménem Evropské unie, a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu, a způsobil takovým činem větší škodu,

v žádostech o poskytnutí příspěvku uváděl nepravdivé údaje,

čímž spáchal

pokračující přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku

pokračující přečin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 trestního zákoníku a

odsuzuje se

podle § 260 odst.3 trestního zákoníku za použití § 43 odst.2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2,5 (dva a půl roku)**, jehož výkon se podle § 81 odst.1 a § 82 odst.1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) roků**.

Současně se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 13.6.2017, č.j. 1 T 98/2017-447, jakož i všechna rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 229 odst.1 trestního řádu se poškozený Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2 odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odst.2 trestního řádu jestliže se po vyhlášení rozsudku nebo v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku státní zástupce a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, může soud vyhotovit zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění. Pokud oprávněné osoby mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaného i proti jeho vůli, lze zjednodušený rozsudek vyhotovit pouze v případě, že se vzdají odvolání. Týká-li se rozsudek více obžalovaných, je třeba odůvodnit jeho výroky v částech, které se vztahují k osobě obžalovaného, u něhož nebyly splněny podmínky pro vyhotovení zjednodušeného rozsudku. Mají-li právo podat odvolání i poškozený nebo zúčastněná osoba a nevzdali-li se tohoto práva, je třeba odůvodnit ty výroky, proti kterým mohou podat odvolání.
2. Vzhledem k tomu, že po vyhlášení rozsudku obžalovaný i státní zástupce učinili uvedená prohlášení, byl soud povinen odůvodnit toliko výrok o náhradě škody.
3. Poškozený Ministerstvo práce a sociálních věcí se připojilo řádně a včas v tomto trestním řízení s nárokem na náhradu škody vůči obžalovanému. Navrhlo, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu, jež byla trestným činem způsobena a to ve výši 160 893 Kč. Soud musel věnovat pozornost insolvenčnímu řízení obžalovaného. Z připojeného spisu Krajského soudu v Plzni sp.zn. KSPL 29 INS 16065/2016 bylo zjištěno, že usnesením ze dne 31.8.2016, jehož výroky nabyly právní moci dne 8.9. a 24.9.2016, bylo rozhodnuto tak, že byl zjištěn úpadek dlužníka, v tomto případě obžalovaného. Soud také povolil řešení úpadku dlužníka oddlužením. Usnesením ze dne 17.10.2016, jehož výroky nabyly právní moci dne 21.10. a 21.11.2016, bylo rozhodnuto tak, že soud schválil oddlužení dlužníka plněním splátkového kalendáře a také dlužníkovi uložil, aby po dobu následujících pěti let od první splátky nebo do úplného zaplacení všech zjištěných pohledávek platil postupem podle tohoto usnesení prostřednictvím ustanoveného insolvenčního správce pravidelně měsíčně, nejpozději k poslednímu dni v kalendářním měsíci.
4. Podle § 140b zák. č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) ve znění účinném od 1.1.2014 platí, že nejde-li o řízení uvedená v § 140a insolvenčního zákona (řízení, která se přerušují rozhodnutím o úpadku) nelze v jiných soudních nebo rozhodčích řízeních po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, rozhodnout o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené anebo o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují; to neplatí, jde-li o pohledávky věřitelů na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, pokud v trestním řízení o tomto trestném činu byl zajištěn majetek v majetkové podstatě dlužníka. K rozhodnutím vydaným v rozporu s tímto zákonem se v insolvenčním řízení nepřihlíží. Toto ustanovení plošně dopadá na ta řízení, jejichž rozhodnutí by se mohla dotknout pohledávek za dlužníkem, resp. majetku dlužníka a proto zakazuje vydávat

rozhodnutí o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být uplatněny v insolvenčním řízení. Není-li v trestním řízení rozhodnuto o zajištění majetku pachatele, pak platí zákaz vydat rozhodnutí.

5. V tomto trestním řízení nedošlo k zajištění majetku dlužníka, tedy obžalovaného J. S. a poškozený jako věřitel svou pohledávku v insolvenčním řízení nepřihlásil. V době rozhodování soudu trvaly účinky rozhodnutí o úpadku obžalovaného a citované omezení platí ve vztahu k adheznímu řízení v této věci. Současný nárok poškozeného je pohledávkou, která se týká majetkové podstaty obžalovaného a má být uplatněn v insolvenčním řízení přihláškou. V takovém případě právě pro překážku uvedenou v § 140b zákona č. 182/2006 Sb. nebylo možno rozhodnout o povinnosti náhrady škody podle § 228 odst.1 trestního řádu, ale poškozený musel být podle § 229 odst.1 trestního řádu odkázán s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytyčány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 23.05.2018

JUDr. Jan Špeta, v.r.
předseda senátu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci a vykonatelnosti ve výroku o vině a trestu dne 23.5.2018.
Připojení doložky provedla dne 28.5.2018 Zdeňka Holá

Shodu s prvopisem potvrzuje Zdeňka Holá